

**COMMISSIE VAN BEROEP VOOR HET CHRISTELIJK VOORTGEZET ONDERWIJS
EN HOGER BEROEPSONDERWIJS**

UITSPRAAK

28 januari 2014

CvB.VO/HBO.2013.203-U.2014.01

Berisping wegens plichtsverzuim. Beroep gegrond

In de zaak van:

De heer A. te B. (appellant)

Gemachtigde: mr. J. Aarts jurist AOB

tegen een besluit van

de Stichting *** zetelend te A. (verweerster).

Gemachtigde: mevr. Mr. J. Janse-Velema

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 5 september 2013 heeft de heer K. , waarnemend rector van het lyceum, ressorterend onder verweerster, appellant medegedeeld, dat hem een officiële berisping wordt opgelegd wegens plichtsverzuim.

1.2 Bij brief gedateerd 15 oktober 2013, ingekomen bij de Commissie op 16 oktober 2013, heeft de gemachtigde van appellant beroep bij de Commissie ingesteld tegen het besluit van verweerster. Bij brieven van 27 november 2013 heeft hij het beroep aangevuld.

1.3 De heer K. (voornoemd) heeft bij ongedateerd schrijven, door de Commissie ontvangen op 13 november 2013, een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.4 De Commissie heeft de zaak op 10 december 2013 behandeld in een openbare zitting te Utrecht. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader toegelicht, appellant in persoon bijgestaan door zijn gemachtigde en verweerster bij monde van mr. J. Janse-Velema, voornoemd, alsmede de heren K., voornoemd, en P. , conrector personeelszaken.

2. De van toepassing zijnde voorschriften.

2.1 In de CAO VO 2011-2012 is in artikel 9.a.7 lid 1 opgenomen:

De werkgever kan ten aanzien van de werknemer die zich aan plichtsverzuim schuldig maakt onder opgave van redenen één van de navolgende besluiten nemen:

- a. schriftelijke berisping*
- b. schorsing met behoud van salaris,*
- c. ontslag,*
- d. inhouding bezoldiging voor ten hoogste 50% van het maandsalaris (...)*

lid 2. Onder plichtsverzuim wordt verstaan het overtreden van de voor de werknemer geldende voorschriften, het niet nakomen van hem opgelegde verplichtingen, alsmede het doen of nalaten van datgene dat de werknemer bij een goede uitoefening van zijn functie behoort na te laten of te doen

2.2 In artikel 9.a.8. van de CAO VO 2011-2012 is opgenomen;

1. Het voornemen tot een besluit tot:

a. ...,

b. ...,

c. een disciplinaire maatregel als bedoeld in artikel 9.a.7lid 1, wordt per aangetekend schrijven aan de werknemer ter kennis gebracht, die in de gelegenheid wordt gesteld om binnen drie weken na verzending van het voornemen zijn zienswijze mondeling dan wel schriftelijk kenbaar te maken. De werknemer kan zich bij zijn verweer laten bijstaan door een raadsman.

3. De feiten

3.1 Appellant is sinds 2001 in vaste dienst werkzaam als docent Economie aan het lyceum.

3.2 Appellant heeft op 15 juli 2013 zijn leerlingen een email gestuurd betreffende de te leren stof voor een proefwerk Economie. Deze email is niet verzonden aan de leerlingen van een parallelle klas aan wie door de heer H., een collega van appellant, les werd gegeven. In de email geeft appellant aan dat de leerlingen zich kunnen concentreren op de hoofdstukken 3-5, omdat over hoofdstuk 6 ongeveer niets zal worden gevraagd.

Appellant is tot deze handelwijze overgegaan, omdat wegens andere activiteiten op de school 4 van zijn 8 lesweken waren uitgevallen. Hij meende er goed aan te doen zijn leerlingen te helpen door hen te wijzen op de stof die het belangrijkste zou zijn voor het proefwerk, daar zij door de lesuitval fors benadeeld waren.

Appellant heeft erkend dat zijn handelwijze fout was, hij stelt echter dat de hem opgelegde berisping niet in verhouding staat tot hetgeen heeft plaatsgevonden.

3.3 Verweerster stelt zich op het standpunt dat, gezien de inhoud van de email, eerst overleg had moeten plaatsvinden met de collega van appellant, en nu dat niet is geschied, de leerlingen van appellant zijn bevoordeeld boven die van zijn collega.

Verweerster verwijt appellant in haar voornemen van 28 juni 2013 twee zaken:

- Het versturen van een mail via EIO aan de leerlingen;
- Het versturen van de mail zonder overleg met zijn collega.

Nu appellant zijn fout heeft erkend, bestaat er volgens verweerster geen discussie over het feit dat het mailen van zijn leerlingen en het niet overleggen met zijn collega een fout was. Appellant heeft zijn plichtsverzuim toegegeven.

3.4 Verweerster geeft tevens aan dat appellant de afspraken heeft geschonden die in overleg met de directie op 24 april 2013 zijn gemaakt met betrekking tot de samenwerking in de sectie economie.

Verweerster stelt dat aan appellant duidelijk kenbaar is gemaakt welke gedragingen zij heeft aangemerkt als plichtsverzuim en dat daar geen misverstand bij appellant over bestond.

Volgens verweerster moet de huidige sanctionering in het licht van wat zich eerder in de arbeidsrelatie heeft voorgedaan worden beoordeeld. Dit heeft zij in het besluit van 5 september 2013 verwoord.

4 . Beoordeling van het geschil.

4.1 Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie van Beroep en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen genoemd in artikel 52 WVO respectievelijk artikel 19 CAO en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is appelland in zijn beroep ontvankelijk.

4.2 Dat verweerster de wijze waarop appelland heeft gehandeld bestempelt als plichtsverzuim, is naar het oordeel van de Commissie terecht. Appelland heeft dit plichtsverzuim ook toegegeven.

4.3 Appelland heeft in zijn pleidooi ter zitting aangegeven dat de grondslag van de berisping van 5 september 2013 is uitgebreid ten opzichte van het voornemen. De Commissie constateert met appelland dat verweerster in haar besluit van 5 september 2013 de grondslag van besluit in vergelijking met haar voornemen daartoe (door appelland aangeduid als "tenlastelegging") heeft aangevuld met gebeurtenissen die zich eerder in de arbeidsrelatie hebben voorgedaan, waaronder een waarschuwing die in maart 2012 aan appelland is gegeven. Het besluit bevat derhalve een nieuwe of nadere grond en appelland had op de voet van artikel 9.8 a CAO VO de gelegenheid behoren te krijgen zijn zienswijze kenbaar te maken alvorens verweerster het besluit mede op deze nieuwe of nadere grond wilde doen steunen.

4.4 De uitleg van verweerster dat het besluit een onderbouwing was van het voornemen en het daarop gevoerde verweer doet hieraan volgens de Commissie niet af. De zienswijze van appelland van 6 juli 2013 laat zien dat hij heel goed heeft begrepen wat hem in de brief van 28 juni 2013 door verweerster verweten wordt. Uit zijn zienswijze kan ook bezwaarlijk anders worden afgeleid dan dat hij uit het voornemen van verweerster niet heeft begrepen, noch heeft hij dat uit de bewoordingen van dat voornemen kunnen of hoeven begrijpen, dat de berisping mede was gegrond op het 'voortschrijdend inzicht van verweerster'. Indien verweerster haar voornemen verder wilde onderbouwen met de eerdere aantekeningen en de waarschuwing had het juist op haar weg gelegen om een nieuw voornemen te formuleren waarin alle gronden waren opgenomen waarop verweerster dit baseerde, opdat appelland zich vervolgens adequaat, namelijk tegen het voornemen met zijn nieuwe, aangevulde onderbouwing had kunnen verweren. Verweerster heeft dit echter nagelaten. Aldus heeft verweerster aan appelland de mogelijkheid onthouden om zijn zienswijze te geven op een voornemen waarin alle gronden zijn opgenomen waarop verweerster haar besluit wil doen steunen. Daarmee heeft verweerster jegens appelland onzorgvuldig gehandeld: verweerster heeft onvoldoende hoor en wederhoor toegepast en daarmee, nu dat beginsel toch juist ertoe strekt om de belangen van de werknemer bij het nemen van het uiteindelijke besluit mee te wegen, appelland in zijn belangen geschaad. Naar het oordeel van de Commissie heeft verweerster daarom in redelijkheid niet tot het besluit tot berisping kunnen komen.

4.6 De slotsom is dan dat de Commissie het beroep gegrond oordeelt.

5. Beslissing.

De Commissie verklaart het beroep gegrond.

Aldus vastgesteld op 10 december 2013 te 's-Gravenhage door mr. H. Manuel, voorzitter,
mr. T. Elzenga, mr. M. Iedema, mr. J. Douwes, dhr. G. Deijs, leden,
in tegenwoordigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, griffier.

Het dictum is op 12 december 2013 door de griffier aan partijen medegedeeld terwijl deze beslissing
aan partijen is verzonden op 28 januari 2014